

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (пети състав)

12 октомври 2017 година *

„Преюдициално запитване — Митнически съюз — Митнически кодекс на Общността — Член 29 — Внос на автомобили — Определяне на митническата стойност — Член 78 — Поправка на декларацията — Член 236, параграф 2 — Възстановяване на вносни мита — Тригодишен срок — Регламент (ЕИО) № 2454/93 — Член 145, параграфи 2 и 3 — Риск от дефект — Дванадесетмесечен срок — Валидност“

По дело C-661/15

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Hoge Raad der Nederlanden (Върховен съд на Нидерландия) с акт от 4 декември 2015 г., постъпил в Съда на 11 декември 2015 г., в рамките на производство по дело

X BV

срещу

Staatssecretaris van Financiën,

СЪДЪТ (пети състав),

състоящ се от: J. L. da Cruz Vilaça, председател на състава, E. Levits, A. Borg Barthet (докладчик), M. Berger и F. Biltgen, съдии,

генерален адвокат: Н. Saugmandsgaard Øe,

секретар: М. Ferreira, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 30 ноември 2016 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за X BV, от L.E.C. Kanters, E.H. Mennes и L.G.C.A. Pfennings,
- за нидерландското правителство, от М. Bulterman и В. Коорман, в качеството на представители,
- за Европейската комисия, от L. Grønfeldt, М. Wasmeier и F. Wilman, в качеството на представители,

* Език на производството: нидерландски.

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 30 март 2017 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася, от една страна, до тълкуването на член 29, параграфи 1 и 3 и член 78 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, 1992 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58, наричан по-нататък „Митническият кодекс“), както и на член 145, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент № 2913/92 (ОВ L 253, 1993 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 7, стр. 3), изменен с Регламент (ЕО) № 444/2002 на Комисията от 11 март 2002 година (ОВ L 68, 2002 г., стр. 11) (наричан по-нататък „Регламентът за прилагане“), и от друга страна, до валидността на член 145, параграф 3 от Регламента за прилагане.
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между X BV и Staatssecretaris van Financiën (държавен секретар по финансите, Нидерландия) по повод отхвърлянето от последния на исканията на дружеството за възстановяване на мита за автомобили.

Правна уредба

- 3 Член 29, параграфи 1 и 3 от Митническият кодекс предвижда:

„1. Митническата стойност на внасяни стоки е договорната им стойност, а именно, платената действително или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Общността, коригирана, при необходимост, в съответствие с разпоредбите на членове 32 и 33, при условие че:

- a) не съществуват ограничения относно правото на разпореждане или на ползване на стоките от купувача, различни от ограниченията, които:

- са наложени или изисквани по силата на закон или от публичните органи в Общността,
- засягат географската област, в която стоките могат да бъдат препродавани,

или

- не засягат значително стойността на стоките;

- b) продажбата или цената не са подчинени на условия или съображения, чиято стойност по отношение на подлежащите на остойностяване стоки не може да бъде определена;

- b) нито една част от прихода от всяка последваща препродажба, последващо отстъпване на правото на разпореждане или на ползване на стоките от купувача не се връща пряко или косвено на продавача, освен в случаите, когато е възможна подходяща корекция по силата на член 32;

и

г) купувачът и продавачът не са свързани лица или когато са свързани лица — договорната стойност е приемлива за митнически цели съгласно параграф 2.

[...]

3.

а) Действително платената цена или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати за внасяните стоки на продавача или в полза на продавача, като включва всички плащания, които са извършени или трябва да се извършат като условие за продажбата, от купувача на продавача или от купувача на трета страна за удовлетворяване на задължения на продавача. Плащането не е задължително да бъде във формата на превеждане на пари. То може да се извърши и чрез акредитив или други договоряеми инструменти и може да бъде пряко или косвено.

б) Предприетите от купувача и за негова сметка действия, включително маркетингови действия, различни от тези, за които е предвидена корекция в член 32, не се считат за косвено плащане на продавача, дори и да може да се смята, че са в негова полза или че са извършени по споразумение с него, и разходите за тях не се прибавят към действително платената цена или подлежащата на плащане цена при определяне на митническата стойност на внасяните стоки“.

4 Съгласно член 78 от същия кодекс:

„1. След вдигането на стоките митническите органи имат право по своя инициатива или по искане на декларатора да поправят декларацията.

2. Митническите органи имат право след вдигане на стоките и с цел установяване истинността на данните от декларацията, да извършват контрол на търговските документи и данни за вносите или износните операции с декларираните стоки, включително и на последващите търговски операции с тях. Този контрол се извършва на място в помещенията на декларатора при всяко лице, свързано пряко или косвено с горепосочените операции, както и при всяко друго лице, притежаващо тези документи и данни за професионални цели. Митническите органи имат право да извършват и проверка на стоките, ако те все още могат да бъдат представени.

3. Когато последващата проверка на декларацията или последващият контрол установят, че разпоредбите, отнасящи се до съответния митнически режим са били приложени на основата на неверни или непълни данни, митническите органи вземат необходимите мерки, при спазване на приетите разпоредби, да уредят ситуацията, като отчитат новите данни, с които разполагат“.

5 Член 236 от Митническия кодекс гласи следното:

„1. Възстановяване на вносите или износните сборове се извършва, когато се установи, че в момента на плащането размерът на сборовете не е бил дължим или размерът е бил взет под отчет в противоречие с член 220, параграф 2.

Опрощаване на вносите и износните сборове се извършва, когато се установи, че в момента на вземането им под отчет техният размер не е бил дължим или размерът е бил взет под отчет в противоречие с член 220, параграф 2.

Възстановяване или опрощаване не може да се разреши, когато фактите, послужили за основание на плащането или вземането под отчет на размера на недължими сборове, произтичат от недобросъвестно поведение на заинтересуваното лице.

2. Възстановяването или опрощаването на вносни или износни сборове се разрешава след подаването на молба пред съответното митническо учреждение преди изтичането на срок от три години, считано от датата, на която длъжникът е бил уведомен за тези сборове.

Удължаване на този срок се допуска, когато заинтересуваното лице докаже, че е било възпрепятствано да подаде молбата си за целта в рамките на посочения срок поради непредвидими обстоятелства или непреодолима сила.

Когато митническите органи установят самостоятелно в този срок някое от обстоятелствата по параграф 1, първа и втора алинея, те пристъпват служебно към възстановяване или опрощаване“.

6 Член 238, параграфи 1 и 4 от посочения кодекс предвижда:

„1. Възстановяване или опрощаване на вносни сборове се извършва, когато се установи, че размерът на тези сборове, взет под отчет, се отнася за стоки, поставени под съответния митнически режим и отказани от вносителя, тъй като към момента, предвиден в член 67, тези стоки са били дефектни или не са съответствали на условията на договора, по който са внесени.

[...]

4. Възстановяване или опрощаване на вносни сборове на основанията, посочени в параграф 1, се разрешава при подаване на молба във въпросното митническо учреждение преди изтичането на дванадесет месеца, считано от датата на уведомяване на длъжника за тези сборове.

[...]“.

7 Член 145 от Регламента за прилагане предвижда:

„[...]

2. След пускането на стоките в свободно обращение промяната на действително платената или подлежаща на плащане цена за стоките от продавача в полза на купувача може да бъде взета предвид с оглед определянето на тяхната митническа стойност по силата на член 29 от Кодекса, когато бъде представено удовлетворително доказателство пред митническите власти:

- а) че тези стоки са били дефектни в момента [...] съгласно член 67 от Кодекса;
- б) че продавачът е извършил промяната в приложение на договорно задължение за гаранция, предвидено в договора за продажба, сключен преди пускането в свободно обращение на въпросните стоки;
- в) че дефектното естество на въпросните стоки не е било вече взето предвид в свързания с тях договор за продажба.

3. Действително платената или подлежаща на плащане цена за стоките, изменена в съответствие с параграф 2, може да бъде взета предвид само при условие че тази промяна е направена в срок от дванадесет месеца от датата на приемане на декларацията за пускане в свободно обращение на стоките“.

Спортът в главното производство и преюдициалните въпроси

- 8 X купува леки автомобили от установен в Япония производител и ги пуска в свободно обращение на територията на Европейския съюз. X продава автомобилите на дистрибутори, които след това ги препродават на крайни потребители.
- 9 През август 2007 г. X подава декларация за пускане в свободно обращение на леки автомобили от тип А (наричани по-нататък „автомобили от тип А“) и на леки автомобили от тип D (наричани по-нататък „автомобили от тип D“). През март 2008 г. X подава декларация за пускане в свободно обращение на леки автомобили от тип С (наричани по-нататък „автомобили от тип С“). Митническата стойност на тези три типа автомобили е определена в съответствие с член 29 от Митническия кодекс въз основа на продажната цена, платена от X на производителя. X заплаща митата, определени от Inspecteur van de Belastingdienst (инспектор от данъчната/митническата служба, Нидерландия, наричан по-нататък „Inspecteur“).
- 10 След пускането в свободно обращение на автомобилите от тип А производителят се обръща към X с искане да прикани всички собственици на автомобили от тип А да запазят при дистрибутор час за безплатна смяна на кормилното съединение. X възстановява на дистрибуторите свързаните с тази смяна разходи. Впоследствие производителят възстановява на X тези разходи в изпълнение на задължението за гаранция по сключения с X договор за продажба. Това възстановяване е извършено, преди да са изтекли дванадесет месеца от приемането на декларацията за пускане в свободно обращение на автомобилите от тип А.
- 11 След пускане в свободно обращение на автомобилите от тип D и С при тях също се появяват дефекти съответно на панта за врата и на гумен уплътнител. По силата на гаранцията, която предоставят, през 2010 г. дистрибуторите отстраняват тези дефекти. X отново възстановява на дистрибуторите разходите за тези ремонти в изпълнение на задължението му за гаранция по сключения с тях договори за продажба. Впоследствие производителят възстановява на X тези разходи в изпълнение на задължението му за гаранция по сключения между тях договор.
- 12 С писмо от 10 май 2010 г. X прави на основание член 236 от Митническия кодекс искане за частично възстановяване на вносните мита, които е платил за автомобилите от тип А, С и D. Искането се основава на обстоятелството, че митническата стойност на съответните автомобили впоследствие се е оказала по-ниска от първоначално определената митническа стойност. Според X разликата между първоначалната и реалната митническа стойност е равна на сумата, която производителят му е възстановил за всеки един автомобил.
- 13 Inspecteur приема, че това искане се отнася до извършена от производителя в полза на X промяна на действително платената за съответните автомобили цена по смисъла на член 145, параграф 2 от Регламента за прилагане. Той обаче отхвърля искането по отношение на автомобилите от тип А с мотива, че на са били „дефектни“ по смисъла на посочената разпоредба. Що се отнася до автомобилите от тип С и D, Inspecteur отхвърля искането за възстановяване на мита с мотива, че е изтекъл предвиденият в член 145, параграф 3 от Регламента за прилагане дванадесетмесечен срок от датата на приемане на митническата декларация за внос, в който срок продавачът следва да е платил на купувача.
- 14 Rechtbank Noord-Holland (първоинстанционен съд, провинция Северна Холандия, Нидерландия), който X сезира като първа инстанция с жалба срещу решенията на Inspecteur за отхвърляне на искането му, не уважава жалбата. Този съд приема по-специално, че X не е доказал, че към датата на приемане на декларацията за внос автомобилите от тип А са били „дефектни“ по смисъла на член 145, параграф 2 от Регламента за прилагане, тъй като счита, че за да се приложи тази разпоредба, не е достатъчно да се установи, че е съществувал „риск или вероятност да е налице дефект“.

- 15 Запитващата юрисдикция, която е сезирана с жалба срещу решението на посочения съд, се пита, на първо място, що се отнася до автомобилите от тип А, какъв точно е обхватът на член 145, параграф 2 от Регламента за прилагане. В това отношение тя отбелязва, че възстановяването от производителя на разходите за смяна на кормилното съединение на тези автомобили представлява намаляване на продажната цена, извършено след вноса на автомобилите в резултат от установяването на производствен дефект при тези автомобили, създаващ риск от възникване на неизправност на съединението при употребата им. При тези обстоятелства производителят като предпазна мярка е сменил тази част на всички засегнати автомобили.
- 16 Като се позовава на становището на *Inspecteur* и на Сборника с текстове по митническа стойност, запитващата юрисдикция отбелязва, че е възможно член 145, параграф 2 от Регламента за прилагане да се отнася само до случаите, в които впоследствие е установено, че стоките действително са били дефектни към момента на приемане на декларацията за пускане в свободно обращение. Тази юрисдикция обаче счита, че е възможно също така тази разпоредба да бъде тълкувана по-широко и да се отнася до случай, в който се установено, че към датата на приемане на посочената декларация е съществувал свързан с производството риск от реална поява на дефект на внесената стока.
- 17 Ако Съдът приеме, че член 145, параграф 2 от Регламента за прилагане е неприложим в разглеждания случай, запитващата юрисдикция си задава въпроса дали, като се има предвид решение от 19 март 2009 г., *Mitsui & Co. Deutschland* (C-256/07, EU:C:2009:167), член 29, параграфи 1 и 3 от Митническият кодекс във връзка с член 78 от този кодекс не налага намалението на първоначално уговорената цена, предоставено от производителя на X, да се разглежда като намаление на митническата стойност на автомобилите от тип А. Всъщност, ако след вноса на дадена стока се установи, че към датата на вноса е бил налице риск от поява на дефект на съответната стока преди изтичане на гаранционния срок, така че тази стока да стане неизползваема, това би се отразило отрицателно върху икономическата стойност и следователно върху митническата стойност на стоката.
- 18 На второ място, що се отнася до автомобилите от тип С и D, запитващата юрисдикция си задава въпроса дали предвиденият в член 145, параграф 3 от Регламента за прилагане дванадесетмесечен срок е валиден.
- 19 Тя отбелязва, че в случая производителят е възстановил на X разходите за поправка на дефектните части на колите от тези два типа в изпълнение на договорно задължение за гаранция и това трябва да се счита за промяна на цената, платена за съответните автомобили. Тази промяна обаче не би могла да бъде взета предвид за определяне на митническата стойност, тъй като не е извършена в дванадесетмесечния срок, предвиден в член 145, параграф 3.
- 20 Подчертава, че от съображенията на Регламента за прилагане не личи ясно какви са били причините за определяне на този срок. В това отношение тя се позовава на решение от 19 март 2009 г., *Mitsui & Co. Deutschland* (C-256/07, EU:C:2009:167), където Съдът е приел, че основанието за възстановяване или опрощаване на мита е член 29, параграфи 1 и 3 от Митническият кодекс. При това положение запитващата юрисдикция си задава въпроса дали дванадесетмесечният срок, предвиден в член 145, параграф 3 от Регламента за прилагане, е съобразен с член 29 от Митническият кодекс във връзка с член 78 от този кодекс, доколкото тези разпоредби не предвиждат срок за извършване на корекции на митническата стойност вследствие на промяна в цената, и с член 236 от същия кодекс, доколкото той предвижда тригодишен срок за подаване на молбите за възстановяване на мита.

- 21 При тези обстоятелства Hoge Raad der Nederlanden (Върховен съд на Нидерландия) решава да спре производството по делото и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:
- „1) а) Следва ли член 145, параграф 2 от Регламента за прилагане във връзка с член 29, параграфи 1 и 3 от Митническият кодекс да се тълкува в смисъл, че съдържащото се в тези разпоредби правило обхваща и хипотезата, при която се установява, че към момента на приемане на декларацията за определена стока е съществувал свързан с производството риск от поява на дефект на неин компонент по време на употребата ѝ, и с оглед на това, в изпълнение на договорното задължение за гаранция, което е поел към купувача, продавачът му предоставя намаление на цената под формата на възстановяване на разходите, които купувачът е направил за поправяне на стоката, така че да се изключи посоченият риск?
- б) В случай че правилото, съдържащо се в член 145, параграф 2 от Регламента за прилагане, не се прилага в посочената по-горе хипотеза, представлява ли член 29, параграфи 1 и 3 във връзка с член 78 от Митническият кодекс сам по себе си достатъчно основание за намаляване на декларираната митническа стойност след предоставяне на посоченото по-горе намаление на цената?
- 2) Противоречи ли на членове 78 и 236 във връзка с член 29 от Митническият кодекс условието, което според член 145, параграф 3 от Регламента за прилагане трябва да е изпълнено, за да се приеме, че е налице предвидената в тази разпоредба промяна на митническата стойност, а именно промяната на действително платената или подлежаща на плащане цена за стоките да е извършена в срок от дванадесет месеца от датата на приемане на декларацията за пускането им в свободно обращение?“.

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос

- 22 С първия си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да установи дали член 145, параграф 2 от Регламента за прилагане във връзка с член 29, параграфи 1 и 3 от Митническият кодекс следва да се тълкува в смисъл, че обхваща случай като разглеждания в главното производство, в който се установява, че към момента на приемане на декларацията за пускане на определена стока в свободно обращение е съществувал свързан с производството риск от поява на дефект на стоката по време на употребата ѝ, и в изпълнение на поето към купувача договорно задължение за гаранция, продавачът му предоставя намаление на цената под формата на възстановяване на разходите, които купувачът е направил, за да поправи стоката, така че да се изключи посоченият риск.
- 23 Запитващата юрисдикция се пита по-конкретно от какъв „дефект“ по смисъла на член 145, параграф 2 от Регламента за прилагане трябва да са засегнати внесените стоки, за да може извършената от продавача в полза на купувача промяна на действително платената за тях цена да бъде взета предвид при определяне на митническата стойност съгласно член 29 от Митническият кодекс.
- 24 От самото начало следва да се уточни, че е безспорно, че поради начина на производство е съществувал риск от възникване на техническа неизправност на кормилното съединение на автомобилите от тип А.
- 25 Важно е да се отбележи, че в Митническият кодекс не е дадено определение на понятието „дефектна стока“ и че никъде в този кодекс няма препращане към правото на държавите членки за определяне на смисъла и обхвата на това понятие.

- 26 При тези обстоятелства според постоянната практика на Съда, за да се осигури еднакво прилагане на правото на Съюза и за да се спази принципът на равенство, посоченото понятие трябва да получи самостоятелно и еднакво тълкуване навсякъде в Съюза (вж. в този смисъл решения от 12 декември 2013 г., *Christodoulou и др.*, C-116/12, EU:C:2013:825, т. 34 и цитираната съдебна практика и от 3 септември 2014 г., *Deckmyn и Vrijheidsfonds*, C-201/13, EU:C:2014:2132, т. 14).
- 27 При това положение съгласно постоянната практика на Съда смисълът и обхватът на това понятие трябва да бъдат определени с оглед на обичайния му смисъл в общоупотребимия език, като същевременно се отчита контекстът, в който е употребено понятието, и целите на правната уредба, в която е използвано (решения от 22 декември 2008 г., *Wallentin-Hermann*, C-549/07, EU:C:2008:771, т. 17 и от 22 ноември 2012 г., *Probst*, C-119/12, EU:C:2012:748, т. 20).
- 28 Както посочва Европейската комисия, в обичайния си смисъл понятието „дефектна стока“ обозначава всяка стока, която не притежава характеристиките, които е общоприето да се очакват от нея предвид нейното естество и всички относими обстоятелства. Така понятието „дефектна“ обозначава стока, която не притежава изискваните характеристики или която е несъвършена.
- 29 Това определение впрочем съответства на определението за дефектна стока, дадено в член 6, параграф 1 от Директива 85/374/ЕИО на Съвета от 25 юли 1985 година за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно отговорността за вреди, причинени от дефект на стока (ОВ L 210, 1985 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 183). Съгласно тази разпоредба дадена стока е дефектна, когато не отговаря на общоприетите очаквания за безопасност, като се вземат предвид всички обстоятелства, включително представянето на стоката, употребата на стоката, която основателно може да се очаква, и моментът на пускане на стоката в обращение.
- 30 При обстоятелствата, разглеждани в главното производство, като се има предвид естеството на внесените стоки, а именно автомобили, и на съответната им част, а именно кормилно съединение, оправдано и основателно е от тях да се изисква висока степен на безопасност с оглед на свързаните с тяхната употреба значителни рискове за телесната цялост и живота на водачите, пътниците и трети лица, както посочва генералният адвокат в точка 32 от заключението си. Това изискване за безопасност не е изпълнено, ако съществува свързан с производството риск от възникване на неизправност на кормилното съединение, поради което посочените стоки нямат качествата, които оправдано могат да се очакват от тях, и следователно трябва да се считат за дефектни.
- 31 При тези обстоятелства свързаният с производството на стоки като автомобилите риск от дефект означава, че те са „дефектни“ по смисъла на член 145, параграф 2 от Регламента за прилагане още от момента на производството им и на още по-силно основание — от момента на вноса им на територията на Съюза.
- 32 Това тълкуване на понятието „дефектен“ по смисъла на член 145, параграф 2 от Регламента за прилагане се потвърждава от целите на тази разпоредба и от контекста, в който тя е вписва.
- 33 Всъщност, що се отнася до преследваната цел, съгласно постоянната съдебна практика правната уредба на Съюза относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности (решение *Christodoulou и др.*, C-116/12, EU:C:2013:825, т. 36 и цитираната съдебна практика).

- 34 Що се отнася до контекста, в който се вписва член 145, параграф 2 от Регламента за прилагане, следва да се припомни, че тази разпоредба уточнява общото правило, закрепено в член 29 от Митническият кодекс (решение от 19 март 2009 г., *Mitsui & Co. Deutschland*, C-256/07, EU:C:2009:167, т. 27).
- 35 Съгласно член 29 митническата стойност на внасяните стоки е договорната им стойност, т.е. цената, която е действително платена или подлежи на плащане за стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, евентуално коригирана в съответствие с членове 32 и 33 от същия кодекс.
- 36 В това отношение Съдът е уточнил, че макар действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките по правило да е основата за изчисляване на митническата стойност, тази цена е параметър, който евентуално трябва да бъде коригиран, когато това е необходимо, за да се избегне определянето на произволна или фиктивна митническа стойност (решение от 12 декември 2013 г., *Christodoulou и др.*, C-116/12, EU:C:2013:825, т. 39 и цитираната съдебна практика).
- 37 Всъщност митническата стойност трябва да отразява реалната икономическа стойност на внесената стока и да отчита всички елементи на тази стока, които имат икономическа стойност (решение от 15 юли 2010 г., *Gaston Schul*, C-354/09, EU:C:2010:439, т. 29 и цитираната съдебна практика).
- 38 Както обаче посочва генералният адвокат в точка 34 от заключението си, наличието на свързан с производство риск от възникване на неизправност на стоката по време на употребата ѝ само по себе си и независимо от реалното възникване на неизправност намалява стойността на тази стока.
- 39 Коментар № 2 от Сборника с текстове по митническа стойност, на който се позовава запитващата юрисдикция, не позволява да се обори изводът, направен в точка 31 от настоящото решение, тъй като този коментар не само че не е правно обвързващ, но и се отнася до хипотеза, различна от разглежданата в главното производство, в която при всички автомобили съществува свързан с производството риск от реална поява на дефект при употребата им, което налага смяна на кормилното съединение на всички засегнати автомобили.
- 40 По изложените съображения на първия въпрос, буква а) следва да се отговори, че член 145, параграф 2 от Регламента за прилагане във връзка с член 29, параграфи 1 и 3 от Митническият кодекс трябва да се тълкува в смисъл, че обхваща случай като разглеждания в главното производство, в който се установява, че към момента на приемане на декларацията за пускане на определена стока в свободно обращение е съществувал свързан с производството риск от поява на дефект на стоката по време на употребата ѝ, и в изпълнение на поето към купувача договорно задължение за гаранция продавачът му предоставя намаление на цената под формата на възстановяване на разходите, които купувачът е направил, за да поправи стоката, така че да се изключи посоченият риск.
- 41 Следователно не е необходимо да се отговаря на първия въпрос, буква б), поставен от запитващата юрисдикция.

По втория въпрос

- 42 С втория си въпрос запитващата по същество иска да установи дали, доколкото предвижда, че промяната на действително платената или подлежаща на плащане цена трябва да е извършена в дванадесетмесечен срок, считано от приемането на декларацията за пускане в свободно обращение, член 145, параграф 3 от Регламента за прилагане е невалиден с оглед на член 29 от Митническият кодекс във връзка с членове 78 и 236 от този кодекс.
- 43 Запитващата юрисдикция се съмнява дали член 145, параграф 3 от Регламента за прилагане е съобразен с Митническият кодекс, доколкото в хипотезата на промяна на митническата стойност на внесени стоки вследствие на промяна на цената в съответствие с член 145, параграф 2 от този регламент води до съкращаване на предвидения в член 236, параграф 2 тригодишен срок, в който може да се иска възстановяване на мита.
- 44 Следва да се отбележи, че Регламентът за прилагане е приет на основание член 247 от Митническият кодекс, изменен с Регламент (ЕО) № 2700/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2000 година (ОВ L 311, 2000 г., стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 13, стр. 12), който по същество възпроизвежда разпоредбата на член 249 от този кодекс. Посоченият член 247 надлежно оправомощава Комисията да приема мерките за прилагане на посочения кодекс (вж. в този смисъл решения от 11 ноември 1999 г., *Söhl & Söhlke*, C-48/98, EU:C:1999:548, т. 35 и от 8 март 2007 г., *Thomson и Vestel France*, C-447/05 и C-448/05, EU:C:2007:151, т. 23).
- 45 От практиката на Съда следва, че Комисията е овластена да приема всички мерки за прилагане, необходими или полезни за изпълнението на основната правна уредба, доколкото те не противоречат на последната или на приетата от Съвета правна уредба за прилагане (вж. по-специално решение от 11 ноември 1999 г., *Söhl & Söhlke*, C-48/98, EU:C:1999:548, т. 36 и цитираната съдебна практика). В това отношение Комисията разполага с известна свобода на преценка (вж. в този смисъл решения от 8 март 2007 г., *Thomson и Vestel France*, C-447/05 и C-448/05, EU:C:2007:151, т. 25 и от 13 декември 2007 г., *Asda Stores*, C-372/06, EU:C:2007:787, т. 45).
- 46 Що се отнася до това дали дванадесетмесечният срок, предвиден в член 145, параграф 3 от Регламента за прилагане, е необходим или полезен, в случая доводите на Комисията не могат да бъдат приети.
- 47 Всъщност, на първо място, Комисията счита, че посоченият срок е полезен и дори необходим за прилагането на член 29 от Митническият кодекс, доколкото позволява да се осуетят грешките и измамите при прилагането на член 145, параграф 2 от Регламента за прилагане, като се има предвид, че моментът, в който е констатирано наличието на дефект, е трудно установим.
- 48 В това отношение обаче следва да се констатира, че първото от посочените в тази разпоредба материалноправни изисквания е да бъде доказано по удовлетворителен за митническите власти начин, че стоките са били дефектни към момента на приемане на декларацията за пускането им в свободно обращение.
- 49 При тези обстоятелства, както посочва генералният адвокат в точка 45 от заключението си, не е необходимо, нито е полезно коригирането на митническата стойност да се обвързва с допълнителното изискване промяната на цената да е извършена в дванадесетмесечен срок от датата на приемане на декларацията за пускане в свободно обращение.
- 50 На второ място, Комисията се позовава на необходимостта от гарантиране на правната сигурност и еднаквото прилагане на член 145, параграф 2 от Регламента за прилагане.

- 51 В това отношение трябва да се отбележи, че съгласно член 236, параграф 2 от Митническия кодекс всяка молба за възстановяване или опрощаване на вносни мита трябва да бъде подадена пред съответното митническо учреждение преди изтичането на срок от три години, считано от датата, на която длъжникът е бил уведомен за тези мита. С други думи, ако длъжникът има на основание член 145, параграф 2 от Регламента за прилагане право на възстановяване поради корекция на митническата стойност на внесените от него стоки, това възстановяване ще се извърши само ако молбата е подадена в тригодишния срок, предвиден в член 236, параграф 2 от Митническия кодекс, което важи за всяка молба, подадена на основание посочения член 236.
- 52 Ето защо е трудно да си представим по каква причина в хипотезата на молба за възстановяване, основаваща се на наличието на дефект на стоката по смисъла на член 145, параграф 2 от Регламента за прилагане, този срок не би гарантирал на митническите администрации на държавите членки, подобно на молбите за възстановяване по член 236 от Митническия кодекс, основаващи се на други съображения, нужната степен на правна сигурност и еднакво прилагане.
- 53 На трето място, не може да се приеме и доводът, че срокът по член 145, параграф 3 от Регламента за прилагане е уеднаквен със срока със същата продължителност, предвиден в член 238, параграф 4 от Митническия кодекс.
- 54 Всъщност хипотезата, до която се отнася член 238, параграф 4 от Митническия кодекс, е различна от тази, до която се отнася член 145, параграф 3 от Регламента за прилагане, тъй като става въпрос за възстановяване или опрощаване на вносни мита, когато стоките са отказани от вносителя, тъй като са дефектни или не съответстват на условията на договора. За купувача по член 145, параграф 3 от Регламента за прилагане обаче се предполага, че не знае за дефекта на стоките при вноса.
- 55 Следователно дванадесетмесечният срок, предвиден в член 145, параграф 3 от Регламента за прилагане, не е необходим, нито полезен за прилагането на Митническия кодекс.
- 56 При всяко положение, що се отнася до това дали член 145, параграф 3 от Регламента за прилагане е съобразен с Митническия кодекс, следва да се констатира, че тази разпоредба противоречи на член 29 от този кодекс във връзка с член 78 и член 236, параграф 2 от посочения кодекс.
- 57 Всъщност следва да се припомни, че както следва от точки 34 и 35 от настоящото решение, член 29 от Митническия кодекс установява общо правило, че митническата стойност на внесените стоки трябва да съответства на тяхната договорна стойност, тоест на действително платената или подлежащата на плащане за стоките цена, и това общо правило е уточнено в член 145, параграф 2 от Регламента за прилагане.
- 58 От решение от 19 март 2009 г., *Mitsui & Co. Deutschland* (C-256/07, EU:C:2009:167, т. 36) следва, че член 145, параграфи 2 и 3 от Регламента за прилагане в редакцията според Регламент № 444/2002 не се прилага за правоотношения, възникнали преди влизането в сила на последния регламент, тъй като това би поставило под въпрос оправданите правни очаквания на съответните икономически оператори. Съдът приема това, доколкото в случай на промяна на договорната стойност на стоките, направена след техния внос поради наличие на дефект, компетентните митнически органи прилагат общия тригодишен срок, предвиден в член 236, параграф 2 от Митническия кодекс, за да определят митническата им стойност.
- 59 Член 145, параграф 3 от Регламента за прилагане обаче предвижда, че промяната на цената в съответствие с параграф 2 от този член може да бъде взета предвид за определяне на митническата стойност само ако е направена в дванадесетмесечен срок от датата на приемане на декларацията за пускане в свободно обращение. Следователно, ако такава промяна на цената

е направена след изтичане на дванадесетмесечния срок, предвиден в посочения член 145, параграф 3, митническата стойност на внесените стоки няма да отговаря на договорната им стойност по смисъла на член 29 от Митническия кодекс и няма да може да бъде коригирана.

- 60 Както посочва генералният адвокат в точка 60 от заключението си, от това следва, че член 145, параграф 3 от Регламента за прилагане води, в нарушение на член 29 от Митническия кодекс, до определяне на митническа стойност, която на отговаря на изменената след вноса на стоката цена.
- 61 Следва също така да се припомни, че член 78 от Митническия кодекс позволява на митническите органи да поправят митническата декларация по своя инициатива или по искане на декларатора след вдигане на стоките и ако е необходимо, да възстановят това, което е надвзето, когато размерът на вносните мита, платени от декларатора, надвишава законно дължимия към момента на плащането. Това възстановяване може да се извърши на основание член 236 от Митническия кодекс, ако са изпълнени посочените в тази разпоредба условия, и по-специално ако е спазен срокът за подаване на молбата за възстановяване, който по принцип е тригодишен (вж. в този смисъл решение от 20 октомври 2005 г., *Overland Footwear*, C-468/03, EU:C:2005:624, т. 53 и 54).
- 62 В това отношение Съдът е приел, че член 78 от Митническия кодекс се прилага по отношение на възможните промени на параметрите, които се вземат предвид за определяне на митническата стойност и следователно на вносните мита. Ето защо промяната на митническата стойност поради „дефект“ на внесените стоки по смисъла на член 145, параграф 2 от Регламента за прилагане може да бъде извършена чрез поправка на митническата декларация съгласно член 78, параграф 1 от Митническия кодекс.
- 63 Следователно, както посочва генералният адвокат в точка 62 от заключението си, на основание член 29 във връзка с член 78 и член 236, параграф 2 от Митническия кодекс длъжникът може да получи възстановяване на вносните мита, пропорционално на извършеното на основание член 145, параграф 2 от Регламента за прилагане намаляване на митническата стойност, до изтичането на тригодишен срок от уведомяването му за тези мита.
- 64 Член 145, параграф 3 от този Регламент обаче ограничава тази възможност в рамките на дванадесетмесечен срок, тъй като промяната на митническата стойност в съответствие с член 145, параграф 2 от посочения регламент може да бъде взета предвид само ако промяната на цената е направена в този дванадесетмесечен срок.
- 65 Ето защо член 145, параграф 3 от Регламента за прилагане противоречи на член 29 от Митническия кодекс във връзка с член 78 и член 236, параграф 2 от този кодекс.
- 66 По изложените съображения на втория въпрос следва да се отговори, че доколкото предвижда, че промяната на действително платената или подлежаща на плащане цена трябва да е извършена в дванадесетмесечен срок, считано от приемането на декларацията за пускане в свободно обращение, член 145, параграф 3 от Регламента за прилагане е невалиден.

По съдебните разноски

- 67 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (пети състав) реши:

- 1) Член 145, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета относно създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 444/2002 на Комисията от 11 март 2002 година, във връзка с член 29, параграфи 1 и 3 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността трябва да се тълкува в смисъл, че обхваща случай като разглеждания в главното производство, в който се установява, че към момента на приемане на декларацията за пускане на определена стока в свободно обращение е съществувал свързан с производството риск от поява на дефект на стоката по време на употребата ѝ, и в изпълнение на поето към купувача договорно задължение за гаранция продавачът му предоставя намаление на цената под формата на възстановяване на разходите, които купувачът е направил, за да поправи стоката, така че да се изключи посоченият риск.
- 2) Член 145, параграф 3 от Регламент № 2454/93, изменен с Регламент № 444/2002, е невалиден, доколкото предвижда, че промяната на действително платената или подлежаща на плащане цена трябва да е извършена в дванадесетмесечен срок, считано от приемането на декларацията за пускане в свободно обращение.

Подписи